

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาดใหญ่
ว่าด้วย การสอบสวนอธิการบดี หรือคณาจารย์
พ.ศ. 2552

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับเกี่ยวกับการสอบสวนอธิการบดีหรือคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยมหาดใหญ่ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 34 (2) และมาตรา 98 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2546 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 และมติสภามหาวิทยาลัยมหาดใหญ่ ในการประชุมครั้งที่ 4/2552 เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ.2552 จึงกำหนดข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาดใหญ่ ว่าด้วย การสอบสวนอธิการบดีหรือคณาจารย์ พ.ศ. 2552 ”

ข้อ 2 ให้ใช้ข้อบังคับนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ เป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิก “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาดใหญ่ ว่าด้วย การสอบสวนอธิการบดี หรือคณาจารย์ พ.ศ. 2549 ” และให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ 4 ในข้อบังคับนี้

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยมหาดใหญ่

“นายกสภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า นายกสภามหาวิทยาลัยมหาดใหญ่

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยมหาดใหญ่

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาดใหญ่

“คณะกรรมการสอบสวน” หมายความว่า คณะกรรมการสอบสวนผู้ทำหน้าที่ดำเนินการสอบสวนอธิการบดี หรือคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยมหาดใหญ่

ข้อ 5 เมื่ออธิการบดีถูกกล่าวหา หรือความปรากฏต่อสภามหาวิทยาลัยว่าขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 41 หรือฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 43(6) หรือ (9) มาตรา 51 มาตรา 67 มาตรา 79 หรือมาตรา 87 หรือข้อบังคับ หรือข้อกำหนดของมหาวิทยาลัย หรือดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัยในลักษณะที่อาจเป็นภัยอย่างร้ายแรงต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ วัฒนธรรมของชาติ ความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือดำเนินกิจการมหาวิทยาลัยหรือปล่อยให้ผู้อื่นกระทำการใด ๆ ที่ทำให้การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยไม่มีคุณภาพทางวิชาการ หรือไม่มีมาตรฐานการศึกษาตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด และเป็นเหตุให้เกิดความเสื่อมเสียแก่มหาวิทยาลัยโดยมีหลักฐานตามสมควร ให้สภามหาวิทยาลัยตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยพลัน

คณะกรรมการสอบสวนอธิการบดี ต้องมีจำนวนกรรมการไม่น้อยกว่าสามคน แต่ไม่เกินห้าคน โดยต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิทางกฎหมายอย่างน้อยหนึ่งคน

การแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคสอง ให้แต่งตั้งจากบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ 6 ในกรณีที่คณาจารย์ในมหาวิทยาลัยประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ซึ่งอธิการบดีต้องดำเนินการให้มีการสอบสวน คือ

- (1) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนเองโดยมิชอบ
- (2) การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาซึ่งมิใช่คู่สมรสของตนเอง
- (3) เรียก รับ หรือยอมรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษาหรือผู้รับบริการเพื่อ

กระทำ หรือไม่กระทำการใด

(4) การเปิดเผยความลับของนักศึกษาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจโดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ

(5) การสอนหรืออบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้อยู่ว่าผิดกฎหมาย หรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง

(6) เปิดเผยข้อสอบโดยมิชอบ

(7) การกระทำความผิดในลักษณะอื่นๆ

ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณาจารย์ ประกอบด้วยประธานกรรมการซึ่งต้องดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา กรรมการอย่างน้อยอีกสองคน และเลขานุการคณะกรรมการสอบสวนหนึ่งคน ซึ่งจะเป็นกรรมการสอบสวนด้วยหรือไม่ก็ได้

ข้อ 7 คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องระบุชื่อ ตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่กล่าวหา ตลอดจนชื่อและตำแหน่งของผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวน ทั้งนี้ ให้ออกคำสั่งตามแบบ ส.01 ท้ายข้อบังคับนี้

ให้สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณี แจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคแรก และให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาและรวบรวมพยานหลักฐานที่จำเป็นแก่การพิสูจน์ข้อเท็จจริง และต้องแจ้งข้อกล่าวหาเป็นลายลักษณ์อักษรพร้อมพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย พร้อมสำเนาคำสั่งโดยเร็วโดยให้ผู้ถูกกล่าวหา ลงนามรับสำเนาในต้นฉบับคำสั่งนี้ภายใน 3 วัน นับแต่วันที่ออกคำสั่ง หากผู้รับมอบไม่ยอมลงนามก็ให้วางคำสั่งต่อหน้าผู้รับ ในกรณีไม่สามารถส่งคำสั่งได้ภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้วางหรือปิดคำสั่งนั้น ณ ที่ทำงานของผู้รับในมหาวิทยาลัย และเมื่อเวลาล่วงพ้นไปแล้ว 3 วันทำการ ก็ให้ถือว่าผู้รับนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้ว ให้ผู้ส่งคำสั่งบันทึกผลการส่งคำสั่งดังกล่าว พร้อมรายละเอียดแล้วเสนอรายงานให้สภามหาวิทยาลัย หรืออธิการบดีทราบแล้วแต่กรณี

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคสองแล้ว ให้ประธานกรรมการสอบสวนดำเนินการเรียกประชุม คณะกรรมการสอบสวนโดยไม่ชักช้า เพื่อพิจารณาเรื่องที่ยกกล่าวหาว่ามีประเด็นข้อกล่าวหาที่ข้อ อย่างไรบ้างและ ให้วางแนวทางในการสอบสวนข้อเท็จจริง พยานหลักฐานทั้งเอกสารและพยานบุคคล รายละเอียดของพฤติการณ์ ต่างๆ เกี่ยวกับเรื่องที่ยกกล่าวหา เพื่อให้การสอบสวนได้ความจริงและเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย ภายในกำหนดเวลาตาม ข้อ 11

ข้อ 8 การประชุมคณะกรรมการสอบสวนต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของ กรรมการทั้งหมด เว้นแต่การประชุมตามข้อ 13 และ/หรือข้อ 15 จะต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่า สามในสี่ จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมของคณะกรรมการสอบสวน ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติ หน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งขึ้นเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการหนึ่งคนมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ 9 ผู้ถูกกล่าวหาอาจคัดค้านบุคคลผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการหรือกรรมการหรือ เลขานุการการสอบสวน โดยต้องอ้างถึงเหตุที่อาจจะทำให้การสอบสวนไม่ได้ความจริงหรือเสียความ ยุติธรรมไปอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้คือ

- (1) เป็นผู้ที่ได้รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะที่กระทำความผิดตามเรื่องที่ยกกล่าวหา
- (2) เป็นผู้ที่มีผลประโยชน์หรือมีส่วนได้เสียในเรื่องที่ทำการสอบสวน
- (3) เป็นผู้ที่มีสาเหตุ โกรธเคืองกันกับผู้ที่ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกสอบสวน
- (4) เป็นคู่สมรสหรือญาติที่เกี่ยวข้องเป็นบุพการีหรือเป็นผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดา มารดา หรือร่วมแต่บิดาหรือมารดา กับฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา

ให้ผู้คัดค้านที่ถูกสอบสวนทำเป็นหนังสือยื่นต่อสภามหาวิทยาลัย หรืออธิการบดีแล้วแต่กรณีภายใน สิบห้าวันนับแต่วันทราบคำสั่งการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือนับแต่วันทราบเหตุแห่งการคัดค้าน ดังกล่าว โดยต้องแสดงเหตุผลที่คัดค้านมาด้วยว่าจะทำให้การสอบสวนไม่ได้ความจริงหรือเสียความยุติธรรม อย่างไร

ในกรณีที่ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนเห็นว่าตนมีเหตุความไม่เป็นกลางในการปฏิบัติ หน้าที่อันอาจถูกคัดค้าน ให้ผู้นั้นรายงานต่อสภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณีเพื่อดำเนินการต่อไป

ให้สภามหาวิทยาลัย หรืออธิการบดีแล้วแต่กรณี พิจารณาคำคัดค้านดังกล่าว แล้วมีคำสั่งยกคำ คัดค้านนั้น หรือมีคำสั่งให้กรรมการที่ถูกคัดค้านพ้นจากตำแหน่ง และแต่งตั้งกรรมการคนใหม่ขึ้นแทนกรรมการ ที่พ้นจากตำแหน่ง แล้วแจ้งให้ผู้ถูกคัดค้านและผู้คัดค้านทราบ ทั้งนี้ ให้นำความในข้อ 5 และข้อ 6 มาใช้บังคับ โดยอนุโลม

คำสั่งให้ผู้ถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการดังกล่าว ย่อมไม่กระทบกระเทือนถึงผลการ สอบสวนที่กรรมการผู้นั้นได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ 10 ให้คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) เรียกผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา และบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือเรียกเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอยู่ในความครอบครองของบุคคลดังกล่าวมาตรวจสอบหรือใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินการสอบสวน
- (2) ค้นหาความจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่างๆ อันเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหา
- (3) กรณีการสอบสวนมีข้อบ่งชี้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีความผิดในเรื่องอื่นด้วย นอกจากข้อที่ถูกกล่าวหาหรือสอบสวน หรือหากการสอบสวนพาดพิงไปถึงผู้ปฏิบัติงานอื่นว่ามีส่วนร่วมรู้เห็นในการกระทำความผิดในเรื่องที่สอบสวนกล่าวหาด้วย ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนกรณีดังกล่าวด้วย แล้วรับรายงานผลการสอบสวนนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณีทราบ โดยเร็ว
- (4) หากผลการสอบสวนปรากฏว่ามีมูลเป็นความผิดทางอาญาหรือทางแพ่งหรือทั้งทางอาญาและทางแพ่งด้วย ให้คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่รายงานเสนอให้สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณีทราบ โดยเร็ว เพื่อดำเนินการทางกฎหมายต่อไป
- (5) ให้รวบรวมประวัติและความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาเท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยในการสอบสวนลงโทษทางวินัยด้วย
- (6) ให้ทำบันทึกเป็นหนังสือรายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนในแต่ละครั้งที่ทำการสอบสวนตามแบบ ส.02 ท้ายข้อบังคับนี้
- (7) ให้ทำรายงานแสดงรายละเอียดผลการสอบสวนและสรุปผลการสอบสวนว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดอย่างไรหรือไม่ โดยต้องมีพยานหลักฐานและเหตุผลประกอบ ถ้าปรากฏว่าได้มีการกระทำความผิดให้ระบุว่ามีความผิดฐานใดและสมควรได้รับโทษสถานใด แล้วเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณี

ข้อ 11 ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนตามขั้นตอนและกำหนดเวลาดังนี้

- (1) แจ้งคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนตามข้อ 7 วรรคสอง แจ้งข้อกล่าวหาตามข้อ 12 ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหา และประชุมพิจารณาว่าพยานหลักฐานเท่าที่รวบรวมในเบื้องต้นมีน้ำหนักพอสนับสนุนข้อกล่าวหาว่าเป็นกรณีมีมูลตามข้อ 13 หรือไม่ ตลอดจนสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา รวบรวมพยานหลักฐานฝ่ายผู้ถูกกล่าวหาและพยานหลักฐานที่นำมาหักล้างแก้ข้อกล่าวหา ทำรายงานผลการสอบสวนและการเสนอสำนวนการสอบสวนต่อสภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีตามข้อ 16
- (2) ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนให้เสร็จสิ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการสอบสวนรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานเหตุแห่งความจำเป็นนั้น

เพื่อขอขยายระยะเวลาการสอบสวนต่อสภามหาวิทยาลัย หรืออธิการบดีแล้วแต่กรณี ก่อนวันครบกำหนดเวลาดังกล่าว ให้สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีสั่งขยายเวลาในการสอบสวนได้ตามความจำเป็น ครั้งละไม่เกินหกสิบวัน แต่รวมแล้วไม่เกินสองครั้ง หากมีการขยายเวลาครั้งต่อไป ต้องได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยในกรณีเป็นการสอบสวนอธิการบดี หรือให้อยู่ในดุลยพินิจของอธิการบดีในกรณีสอบสวนคณาจารย์ของมหาวิทยาลัย

ข้อ 12 ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหามารับทราบและแจ้งข้อกล่าวหาโดยดำเนินการอธิบายตามขั้นตอน ดังนี้

(1) ก่อนจะเริ่มทำการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้บุคคลผู้นั้นทราบเสียก่อนว่า คณะกรรมการสอบสวนมีฐานะเป็นตัวแทนของผู้บังคับบัญชาและมหาวิทยาลัย หากผู้ให้ถ้อยคำนั้น ให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงที่ควรแจ้งต่อคณะกรรมการสอบสวนโดยเจตนา ผู้นั้นอาจมีความผิดทางวินัย

(2) ต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อกล่าวหาเป็นหนังสือหรือด้วยวาจาหรือไม่ก็ได้ และสิทธิในการอ้างและ / หรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ ในการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาต้องมาปรากฏตัวต่อคณะกรรมการสอบสวน และผู้ถูกกล่าวหาต้องมีสิทธินำทนาย หรือที่ปรึกษาของตนเข้าร่วมฟังการสอบสวน ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่มาปรากฏตัวโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนตามขั้นตอนต่อไป

(3) เมื่อได้ดำเนินการตาม (1) และ (2) แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการซักถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดหรือไม่อย่างไร และให้บันทึกคำให้การนั้นไว้ตามแบบ ส.03 กรณีหากผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมให้การก็ให้บันทึกไว้เช่นกัน

(4) กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาขอให้การเป็นหนังสือ ให้ยื่นคำให้การต่อคณะกรรมการสอบสวนภายในระยะเวลาเจ็ดวันทำการ กรณีหากให้การด้วยวาจาก็ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกคำให้การนั้นไว้ คณะกรรมการสอบสวนต้องอ่านบันทึกคำให้การนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาฟัง และให้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน ถ้าผู้ถูกกล่าวหาทักท้วงหรือขอแก้ไขคำให้การอย่างไรก็ให้แก้ไขตามที่ได้ทักท้วงหรือชี้แจงและให้คณะกรรมการสอบสวนผู้บันทึกคำให้การและผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อย่อกำกับไว้ทุกแห่ง หากผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมลงลายมือชื่อในบันทึกคำให้การก็ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกหมายเหตุไว้เป็นหลักฐาน

(5) กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้การสารภาพว่าได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกถ้อยคำรับสารภาพ รวมทั้งเหตุแห่งการกระทำผิดนั้นไว้ ในกรณีดังกล่าวคณะกรรมการสอบสวนอาจยุติการสอบสวนก็ได้ หรือหากคณะกรรมการสอบสวนเห็นเป็นการสมควรเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์อันเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาโดยละเอียด อาจจะทำการสอบสวนต่อไปก็ได้ แล้วให้ดำเนินการตามข้อ 15 และข้อ 16 ต่อไป

(6) ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกคำให้การพยานไว้เป็นหนังสือตามแบบ ส.04

(7) คณะกรรมการสอบสวนต้องอ่านบันทึกคำให้การให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานฟัง และให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานลงลายมือชื่อไว้ในบันทึกคำให้การนั้น ถ้าผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานไม่ยอมลงลายมือชื่อให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกหมายเหตุไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ 13 เมื่อคณะกรรมการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วเสร็จ ให้ประชุมปรึกษากันเพื่อสรุปข้อเท็จจริงเบื้องต้น และมีมติว่าพยานหลักฐานเท่าที่มีอยู่มีมูลตามข้อกล่าวหาหรือไม่ ต่อจากนั้นให้ดำเนินการตามวรรคสองต่อไป

หากคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นตามวรรคหนึ่งมีมูลความจริงตามที่กล่าวหาให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหามารับทราบ โดยสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ แล้วให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงหรือมาให้ถ้อยคำ โดยผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิในการอ้างพยานหลักฐานและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาได้อย่างเต็มที่ ต่อจากนั้นให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนตามข้อ 14 ต่อไป

ข้อ 14 หากการสอบสวนเป็นกรณีมีมูลตามข้อ 13 ห้ามมิให้บุคคลอื่นที่มีใช้คณะกรรมการสอบสวนหรือทนายความของผู้ถูกกล่าวหาเข้าร่วมทำการสอบสวน การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกถ้อยคำของผู้นั้นไว้ตามแบบ ส.03 ท้ายข้อบังคับนี้แล้วแต่กรณี โดยให้คณะกรรมการสอบสวนซักถามข้อเท็จจริงจากผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานหรือให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานเล่าเรื่องราวที่รู้เห็นให้ฟัง และให้คณะกรรมการสอบสวนหรือเลขานุการบันทึกไว้ แล้วอ่านบันทึกนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานฟัง หากผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานทักท้วงก็ให้แก้ไขตามประเด็นที่ทักท้วง และต้องอ่าน ข้อความที่แก้ไขนั้นให้ฟังด้วย พร้อมกับให้คณะกรรมการสอบสวนผู้บันทึกและผู้ทักท้วงลงลายมือชื่อย่อกำกับทุกแห่ง เมื่ออ่านบันทึกที่ได้แก้ไขจบแล้วให้ถามผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานว่าถูกต้องหรือไม่ ถ้าไม่ถูกต้องจะแก้ไขอย่างไรอีกหรือไม่ หากต้องการแก้ไขก็ให้คณะกรรมการสอบสวนแก้ไขตามที่บุคคลผู้นั้นร้องขอ เสร็จแล้วให้คณะกรรมการสอบสวนและผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานลงลายมือชื่อในบันทึกทุกแผ่น หากบุคคลผู้นั้นไม่ยอมลงลายมือชื่อย่อก็ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกไว้เป็นหลักฐานและลงลายมือชื่อย่อไว้ด้วย

ข้อ 15 เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำการสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้ว ให้เรียกประชุมเพื่อพิจารณาปรึกษาและมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาหรือไม่

ก่อนลงมติ ให้ประธานคณะกรรมการสอบสวนสรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานของฝ่ายที่กล่าวหาและฝ่ายที่ถูกกล่าวหาเท่าที่ปรากฏ โดยย่อ แล้วให้คณะกรรมการสอบสวนแสดงความเห็นพร้อมกับลงมติที่ละคนว่าผู้ถูกกล่าวหาผิดหรือไม่อย่างไร การลงมติกรรมการคนใดจะงดออกเสียงก็ได้ แต่ให้ประธานคณะกรรมการสอบสวนต้องลงมติเป็นคนสุดท้าย

ข้อ 16 เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมพิจารณาและมีมติตามข้อ 15 แล้ว ให้ทำการสรุปสำนวนผลการสอบสวนพร้อมความเห็นนำเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย หรืออธิการบดีแล้วแต่กรณีหากประธานกรรมการสอบสวนหรือกรรมการสอบสวนคนหนึ่งคนใดมีความเห็นแย้ง ให้ทำความเห็นแย้งเป็นหนังสือแยก

ต่างหาก โดยให้แนบรวมเข้าไว้ต่อท้ายของรายงานผลการสอบสวนนั้น รายงานผลการสอบสวนต้องมีสาระสำคัญโดยย่อ ดังนี้

(1) สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานว่าเป็นอย่างไรบ้าง ผู้ถูกกล่าวหาให้การอย่างไร กรณีให้การรับสารภาพให้พิจารณาว่ารับสารภาพเพราะจำนนต่อหลักฐานหรือเพราะเหตุอื่นใด ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาโทษต่อไป

(2) การวินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และพยานหลักฐานที่นำมาหักล้างแก้ข้อกล่าวหา (ถ้ามี) ว่าควรรับฟังพยานหลักฐานใด เพียงใด โดยอาศัยเหตุผลใด

(3) มติอันเป็นความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนเกี่ยวกับผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดหรือไม่ได้กระทำความผิดอย่างไร ถ้ากระทำความผิดให้ระบุว่าควรรับโทษสถานใด ตามข้อ 17 ข้อใดหรือไม่

รายงานผลการสอบสวนให้ทำตามแบบ ส.05 ท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ 17 การลงโทษตามข้อบังคับนี้มี 8 สถาน ได้แก่

- (1) ตักเตือนด้วยวาจา
- (2) ตักเตือน หรือภาคทัณฑ์เป็นลายลักษณ์อักษร
- (3) ตัดเงินเดือน
- (4) ลดขั้นเงินเดือน หรือไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี
- (5) ลดตำแหน่ง
- (6) พักงานโดยไม่ได้รับเงินเดือน
- (7) ให้ออก
- (8) ไล่ออก

ข้อ 18 เมื่อสภามหาวิทยาลัยได้รับสำนวนผลการสอบสวนตามข้อ 16 แล้วให้นำสำนวนผลการสอบสวนนั้นเสนอต่อที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยหาคดีใหญ่ และให้แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบพร้อมคำสั่งลงโทษ (ถ้ามี) หนึ่งชุดโดยเร็ว

ข้อ 19 เมื่ออธิการบดีได้รับสำนวนผลการสอบสวนตามข้อ 16 แล้วให้ดำเนินการตาม ข้อ 18 โดยอนุโลม

ข้อ 20 ผู้ถูกลงโทษมีสิทธิอุทธรณ์โดยทำเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อของผู้ยื่นอุทธรณ์ ดังนี้ กรณีคณาจารย์เป็นผู้ถูกสั่งลงโทษ ให้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษนั้นต่อคณะกรรมการคุ้มครองการทำงานประจำมหาวิทยาลัยภายใน 30 วันนับแต่วันทราบคำสั่ง

กรณีอธิการบดีเป็นผู้ถูกสั่งลงโทษ อธิการบดีมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

ข้อ 21 เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิที่จะขอตรวจหรือคัดสำเนารายงานผลการสอบสวนและคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสอบสวนได้ ส่วนบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลหรือพยานเอกสารอื่นใดนั้น ให้อยู่ในอำนาจดุลยพินิจของผู้ตั้งลงโทษในการที่จะอนุญาต ทั้งนี้ ให้พิจารณาอย่างรอบคอบ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและความปลอดภัยของพยาน

ข้อ 22 การนับระยะเวลาตามข้อบังคับนี้ มิให้นับวันแรกแห่งระยะเวลานั้นรวมเข้าด้วยกัน ถ้าวันสุดท้ายของระยะเวลาเป็นวันหยุดทำการของมหาวิทยาลัย ให้นับวันเริ่มทำการใหม่ถัดจากวันหยุดทำการนั้นเป็นวันสุดท้ายของระยะเวลา

ข้อ 23 ให้นายกสภามหาวิทยาลัยรักษาการเพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ 08 ธันวาคม พ.ศ. 2552

30 .. —
|
(ดร.รุ่ง แก้วแดง)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาดใหญ่